

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๓/๒๕๕๙

ศาลจังหวัดกาฬสินธุ์
ศาลปกครองขอนแก่น

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

คดีที่เอกชนยื่นฟ้องกรมที่ดินและอธิบดีกรมที่ดินว่า อธิบดีกรมที่ดินมีคำสั่งเพิกถอน น.ส. ๓ ก. ทั้งสามฉบับที่โจทก์ครอบครองโดยอ้างว่ารุกกล้าที่สาธารณประโยชน์ “โคกอีเม่า” ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว จำเลยทั้งสองให้การว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ป่าช้าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน โจทก์กับบุคคลอื่นบุกรุกเข้ายึดถือใช้ประโยชน์ในที่ดินพิพาทโดยไม่ชอบและการออก น.ส. ๓ ก. เป็นการออกทับที่สาธารณประโยชน์จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน เห็นว่า เหตุแห่งการฟ้องคดีสืบเนื่องมาจากจำเลยที่ ๒ เพิกถอน น.ส. ๓ ก. ทั้งสามฉบับของโจทก์โดยอ้างว่าเป็นส่วนหนึ่งของที่สาธารณประโยชน์ เมื่อพิจารณาความมุ่งหมาย ที่โจทก์ฟ้องคดีนี้ เพื่อให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งรับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของโจทก์ การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของโจทก์ได้นั้น จำต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือเป็นกรรมสิทธิ์ของโจทก์เป็นสำคัญ แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นต่อไป จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินอันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม